

ROZHODNUTÍ

V Praze dne 31. května 2021

Č. j.: MPO 492647/2021

PID MIPOX03OHFBU

Ministerstvo průmyslu a obchodu jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, rozhodlo o žádosti právnické osoby: Transparency International – Česká republika, o. p. s., IČ 272 15 814, se sídlem Sokolovská 260/143, Libeň – Praha 8, podané písemně dne 6. května 2021 panem Janem Dupákem, právníkem, prostřednictvím datové schránky podatelny ministerstva, ve věci Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů,

takto:

Žádost o poskytnutí informací, MIPOX03MTPNU, Čj: MPO 431759/2021, se podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, částečně odmítá, a to

- I. v rozsahu, ve kterém poskytovaná kopie dokumentu *Záznam z V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021*, požadovaná pod body 2) a 3) žádosti, obsahuje údaje, které jsou v souladu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, novou informací, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu,
- II. v rozsahu informací požadovaných pod body 4) a 5) žádosti, v nichž jsou poptávány analýzy, z faktických důvodů, neboť jimi ministerstvo nedisponuje,
- III. v rozsahu informací požadovaných pod bodem 6) žádosti, v níž jsou poptávány odpovědi dodavatelů energetických tlakovodních jaderných reaktorů, neboť tyto informace jsou informacemi, které vznikly bez použití veřejných prostředků, byly předány osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, a nevyslovila souhlas s jejich poskytnutím, které povinný subjekt podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání rozhodnutí, neposkytne,
- IV. v rozsahu informací požadovaných pod bodem 6) žádosti, v níž jsou požadovány zápisy z následných konzultačních rozhovorů s dodavateli, z faktických důvodů, neboť požadované informace neexistují.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) evidovalo dne 6. května 2021, MIPOX03MTPNU, Čj: MPO 431759/2021, žádost o poskytnutí informací (dále jen „žádost“), podanou právnickou osobou Transparency International – Česká republika, o. p. s., (dále jen „žadatelka“), podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném k datu vydání tohoto rozhodnutí (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) v níže uvedeném rozsahu:

„Transparency International – Česká republika, o.p.s. (dále jen ‚žadatelka‘) žádá na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvo průmyslu

a obchodu (dále jen ‚povinný subjekt‘), o poskytnutí následujících informací v souvislosti s fungováním Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů (dále jen ‚Stálý výbor‘)¹:

- 1) Program 5. jednání Stálého výboru dne 29. 4. 2021;
- 2) Usnesení z 5. jednání Stálého výboru dne 29. 4. 2021;
- 3) Zápis z 5. jednání Stálého výboru dne 29. 4. 2021.

Dále žadatelka žádá povinný subjekt o poskytnutí následujících informací:

- 4) Analýzu investora dokládající, zda je schopen zajistit bezpečnostní zájmy státu v rámci zadávacího řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek, která byla zadána na 2. jednání Stálého výboru dne 13. 11. 2019 usnesením č. 3.1.
- 5) Analýzu možností v oblasti vývoje malých modulárních reaktorů uvedenou v usnesení č. 4.2 z 2. jednání Stálého výboru dne 13. 11. 2019.
- 6) Odpovědi dodavatelů energetických tlakovodních jaderných reaktorů na Žádost o informace pro strategické rozhodování o dalším postupu na projektech výstavby nového jaderného zdroje, odeslanou povinným subjektem na základě usnesení vlády č. 565 ze dne 22. června 2016, a zápisy z následných konzultačních rozhovorů s těmito dodavateli.

Požadované informace zašlete, prosím, v zákonem stanovené lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí žádosti v elektronické podobě, případně poštou na níže uvedenou adresu. Žadatelka trvá na přímém poskytnutí všech požadovaných informací, a to i pokud již byly zveřejněny.

V případě jakýkoliv dotazů kontaktujte Mgr. Jana Dupáka na telefonním čísle 224 240 896 nebo e-mailem na adrese Jan.Dupak@transparency.cz.

[2] Podáním shora uvedené žádosti žadatelka požaduje poskytnutí informací týkajících se Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů. Žadatelka požaduje konkrétně z 5. jednání Stálého výboru ze dne 29. dubna 2021 (i) program, (ii) usnesení a (iii) zápis, a dále (iv) analýzu investora dokládající, že je schopen zajistit bezpečnostní zájmy státu v rámci zadávacího řízení podle zákona o veřejných zakázkách, (v) analýzu možností v oblasti vývoje malých modulárních reaktorů a (vi) odpovědi dodavatelů energetických tlakovodních jaderných reaktorů na žádost o informace pro strategické rozhodování o dalším postupu na projektech výstavby nového jaderného zdroje včetně zápisů z následných rozhovorů s těmito dodavateli.

[3] Ministerstvo posoudilo žádost a zjistilo, že požadované informace jsou v jeho působnosti.

[4] Ministerstvo dále posuzovalo, zda požadované informace existují a zda nemají charakter informací, na které se vztahuje výluka pro jejich poskytnutí podle § 7, § 8a, § 8b, a § 9 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

[5] Ministerstvo vyrozumělo žadatelku dne 21. května 2021, MIPOX03O38HF, Čj: MPO 479244/2021, o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti podle § 14 odst. 7 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím.

II. Rozhodná právní úprava a její obsah

[6] Podle čl. 17 odst. 1 Usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součást ústavního pořádku České republiky, ústavní zákon č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina základních práv a svobod“), „[s]voboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“

[7] Podle čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod „[k]aždý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.“

[8] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod „[s]vobodu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.“

[9] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod „[s]tátní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“

[10] Podle čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie „[k]aždé omezení výkonu práv a svobod uznaných touto listinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.“

[11] Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]ovinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím“.

[12] Podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]ovinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí“.

[13] Podle § 12 věty první zákona o svobodném přístupu k informacím „[v]šechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.“

[14] Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]okud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti..., s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“

III. Dosavadní judikatura

[15] Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 13. srpna 2002, Pl. ÚS 3/02, „[ú]cta k právům a svobodám jedince je nepochybně také právě jedním z oněch principů právního státu, jak má na mysli Preambule Ústavy, z něhož lze dovodit jedno ze základních pravidel fungování státní moci, kterým je zásada proporcionality (přiměřenosti) a zákaz zneužití práva, jak ostatně dovodil v řadě nálezů Ústavní soud. Tato zásada vychází z premisy, že k zásahu do základních práv či svobod, i když to jejich ústavní úprava nepředpokládá, může dojít v případě jejich vzájemné kolize nebo v případě kolize s jinou ústavně chráněnou hodnotou, jež nemá povahu základního práva a svobody /veřejný statek/... Vždy však je v těchto případech třeba posuzovat účel (cíle) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem pro toto posouzení je již zmíněná zásada proporcionality (přiměřenosti v širším smyslu), jež může být také nazývána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod.“

[16] Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 16. června 2005, I. ÚS 353/04, „[p]ři střetu dvou základních práv, (...), musí obecné soudy nejprve rozpoznat, která základní práva jednotlivých účastníků sporu jsou ve hře, a poté, s přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem daného případu, musí soudy rozhodnout tak, aby, je-li to možné, zůstalo zachováno z obou základních práv co nejvíce, a není-li to možné, pak dát přednost tomu základnímu právu, v jehož prospěch svědčí obecná idea spravedlnosti, resp. obecný princip.“ (Nálezy dostupné též na www.nalus.cz.)

[17] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. dubna 2008, 2 As 71/2007 - 56, „[p]oskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem pro neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“

[18] Podle právní věty rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. dubna 2007, 6 As 15/2006 - 113, „[u]stanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, stanoví, že povinný subjekt neposkytne informaci, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí. Zmíněnou povinností dotčené osoby uloženou zákonem je nutno chápat povinnost předat informace povinnému subjektu podle zvláštního zákona, nikoliv povinnost poskytovat informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“

[19] Podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. října 2014, č. j. 30 A 104/2012-50, „[j]inak řečeno – je na místě poskytnout ochranu třetím osobám a omezit tak právo ostatních na informace pouze v případě,

jde-li skutečně o informace původní a vzniklé výhradně z činnosti těchto třetích osob bez jakékoli jasné, přímé souvislosti s veřejnými prostředky (veřejnými výdaji či příjmy).“

[20] Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. prosince 2017, 3 A 64/2015-44, „[p]ojem rozhodnutí je třeba vykládat extenzivně a nechápat jej pouze ve formálním smyslu, např. jako správní rozhodnutí podle správního řádu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2013, čj. 11 A 149/2012-63, č. 3023/2014 Sb. NSS). Za rozhodnutí pro účely aplikace § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím tak lze považovat prakticky jakékoli rozhodnutí, nikoli jen rozhodnutí učiněné např. podle správního řádu, resp. rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (...) Při vědomí právě uvedeného městský soud dochází k závěru, že otázku, zda je vhodné zpřístupnit určitou informaci, která byla vytvořena nebo získána v průběhu rozhodování povinného subjektu, je třeba řešit zejména posuzováním legitimity důvodu užití správního uvážení v každém jednotlivém případě po poměření práva na informaci s argumenty, které poskytnutí informace vylučují, tedy po provedení testu proporcionality takových práv. Naproti tomu paušálně uplatňovaný restriktivní výklad pojmu rozhodnutí by v mnoha případech mohl vést k znemožnění řádného rozhodování povinných subjektů.“

[21] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. srpna 2018, 8 As 18/2018 – 58, „[u]stanovení § 11 informačního zákona stanoví možnost povinného subjektu ve vymezených případech požadovanou informaci neposkytnout; odstavec jedna tohoto ustanovení pak ukládá povinnost provést správní uvážení týkající se nezbytnosti omezení práva na informace. Při posouzení splnění podmínek dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, je nutné zvažovat, zda je požadovaná informace tzv. novou informací, zda vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, dále je nutné zohlednit význam slova rozhodnutí, v jakém okamžiku došlo k ukončení přípravy rozhodnutí a v neposlední řadě je pak nutné zohlednit, zda neexistuje speciální zákonná úprava, která by stanovila jiné podmínky. Městský soud se v napadeném rozsudku obsáhle zabýval splněním všech podmínek stanovených v citovaném ustanovení. Dospěl k závěru, že informace, již stěžovatel požadoval, je tzv. podkladovou informací ve smyslu citovaného ustanovení.“

[22] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2009, 2 As 44/2008 - 72, „[p]odle § 15 odst. 1 informačního zákona musí povinný subjekt vydat rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti, pokud žádosti byť i jen zčásti nevyhoví, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“

[23] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. září 2010, 4 As 23/2010 - 61, „[v] případě nevyhovění žádosti bylo nezbytné postupovat v intencích § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím a rozhodnout o odmítnutí žádosti...“ (Rozsudky dostupné též na www.nssoud.cz.)

IV. Test proporcionality / test veřejného zájmu a jeho kritéria

[24] Ministerstvo jako povinný subjekt provedlo v rámci svého správního uvážení rovněž test veřejného zájmu (prověření splnění materiální podmínky odmítnutí poskytnutí požadovaných informací ve smyslu § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 17 Listiny základních práv a svobod), zkoumalo, zda zásah do právní sféry jedince lze současně považovat za zásah do ústavně zaručených práv a svobod.

[25] Ministerstvo při posuzování možnosti omezení základního práva či svobody ve prospěch jiného základního práva či svobody aplikovalo test proporcionality (testu veřejného zájmu), obsažený v judikatuře Ústavního soudu, který stojí na třech pilířích: (i) kritérium vhodnosti, při kterém zkoumalo, zdali institut, omezující základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl, (ii) kritérium potřebnosti (nutnosti), při kterém zkoumalo, zdali by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod, a (iii) kritérium poměrování, při kterém porovnávalo závažnost obou v kolizi stojících základních práv, což spočívalo ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů.

[26] Ministerstvo posuzovalo žadatelku (v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva a judikaturou správních soudů), zda je oprávněná k obdržení informace, a to v kontextu s charakterem požadovaných informací. Zákon a svobodném přístupu k informacím osobu žadatele blíže neomezuje. Zákon o svobodném přístupu k informacím však nelze podle ustálené judikatury vykládat, že kdokoli může

žadat informace o čemkoli, ač je to tak veřejnosti mnohdy prezentováno. Okruh oprávněných osob tedy oprávněných žádosti při realizaci práva na informace je třeba vykládat velmi uvážlivě.

[27] Cílem právní úpravy – zákona o svobodném přístupu k informacím – je zpracovat příslušné předpisy Evropské unie, upravit pravidla pro poskytování informací a dále upravit podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Právo na informace garantuje každému Listina základních práv a svobod v článku 17, podle kterého je právo na informace zaručeno a lze jej omezit jen zákonem. Toto právo je jednou z důležitých záruk zákonnosti ve veřejné správě, které slouží občanům ke kontrole její činnosti a umožňuje jim podílet se na správě věcí veřejných. Provedení práva na informace garantovaného Listinou základních práv a svobod zabezpečuje právě zákon o svobodném přístupu k informacím.

[28] Na druhé straně zákon o svobodném přístupu k informacím vyjmenovává, které informace povinný subjekt poskytnout nesmí nebo nemusí, je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti atd. Podle důvodové zprávy k senátnímu návrhu zákona na vydání zákona o svobodném přístupu k informacím a o změně dalších zákonů (III. volební období, 1998, tisk 16/0, dostupné na www.psp.cz), „[v]ýjimky (omezení) garantuje zákon tak, že vymezuje kriteria k určení informací, které povinný subjekt nesmí, popř. nemusí poskytnout.“ V daném případě ochrana nových informací, které vznikly při přípravě rozhodnutí (ministerstva), uvedená v § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím a zároveň ochrana informací vzniklých bez použití veřejných prostředků, které byly předány osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, uvedená v § 11 odst. 2 písm. a) umožňuje dosáhnout cíl, tj. zabezpečit ochranu tzv. „nových informací“ a zabezpečit ochranu informací vzniklých bez použití veřejných prostředků.

[29] Legislativní prostředek omezující právo na informace – § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím – umožňuje ministerstvu odmítnout žádost o informace, pokud jde o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí. Při střetu těchto dvou práv (právo na informace versus možnost omezení těchto práv, jelikož se jedná o nové informace) ministerstvo dospělo k názoru, že část informací v poskytované kopii dokumentu *Záznam z V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021* je potřebné chránit, jelikož se jedná o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí ministerstva.

[30] Poskytovaná kopie dokumentu *Záznam z V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021* obsahuje návrhy variant vyhlášení výběrového řízení na dodavatele technologie nového jaderného zdroje Elektrárna Dukovany II, resp. fáze bezpečnostního posouzení. Jsou v něm zaznamenány osobní názory a postoje členů Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů v České republice v této věci.

[31] Za rozhodnutí povinného subjektu ministerstvo považuje vyhlášení a ukončení výběrového řízení na dodavatele technologie nového jaderného zdroje Elektrárna Dukovany II, souhlas státu se zapracováním bezpečnostních požadavků, resp. vyjádření státu k oznámení o vyhodnocení nabídek formou usnesení vlády.

[32] Ministerstvo poměřovalo, hodnotilo míru relevance dotčených hodnot a zájmů. Žadatelka požaduje, aby ministerstvo jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím poskytlo informace na základě zákona o svobodném přístupu k informacím. Zákon o svobodném přístupu k informacím umožňuje ministerstvu omezit žadatelku v přístupu k novým informacím, které vznikly při přípravě rozhodnutí ministerstva. Poskytnutí těchto nových informací, obsažených v kopii dokumentu *Záznam z V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021*, by mohlo vést k ohrožení bezpečnostních zájmů státu, narušení výběrového řízení, potažmo celého procesu a projektu přípravy nových jaderných zdrojů, který souvisí se zajištěním energetické bezpečnosti státu. Omezení přístupu k informacím podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud by poskytnutí „nových informací“ mohlo vést k narušení dané rozhodovací činnosti povinného subjektu (ministerstva), pokud by tyto informace mohly být zneužity s cílem získat výhodu např. v postavení s jinými uchazeči o veřejnou zakázku apod., uvádí rovněž odborná literatura (FUREK Adam; Lukáš ROTHANL, Tomáš JIROVEC. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. Praha : C.H.Beck, 2016. 1238 s. ISBN 978-80-7400-273-1). Zákon o svobodném přístupu k informacím žádné záruky ohledně nezneužití získaných informací ze strany žadatele o ně nejenže nemá, ba naopak dokonce požaduje zveřejnění informací poskytnutých na žádost

způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ministerstvo zároveň zvažovalo pozitiva a negativa základních práv a veřejných statků stojících v kolizi vzhledem k hierarchii hodnot.

[33] Požadované další dokumenty – analýza investora dokládající, zda je schopen zajistit bezpečnostní zájmy státu v rámci zadávacího řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek, a analýza možností v oblasti vývoje malých modulárních reaktorů, které byly zadány na 2. jednání Stálého výboru dne 13. listopadu 2019 –, nemá ministerstvo k dispozici. Závěry z předmětných analýz byly prezentovány na jednání Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů v České republice představiteli ČEZ, a. s.

[34] Podle senátního návrhu zákona na vydání zákona o svobodném přístupu k informacím a o změně dalších zákonů (III. volební období, 1998, tisk 16/0 dostupné na www.psp.cz), „[p]ovinný subjekt informací neposkytne, pokud byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí“. Podle důvodové zprávy k senátnímu návrhu zákona „výjimky (omezení) garantuje zákon tak, že vymezuje kriteria k určení informací, které povinný subjekt nesmí, popř. nemusí poskytnout. Povinný subjekt neposkytne informace... uchovávané povinným subjektem z vůle osoby (pokud k vydání sama nedá souhlas)“.

[35] Je nepochybné, že v § 11 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím – jak je zřejmé mj. z důvodové zprávy k senátnímu návrhu zákona o svobodném přístupu k informacím – jsou vymezena kritéria k určení informací, které povinný subjekt neposkytne. Novela zákona o svobodném přístupu k informacím, přijatá na základě vládního návrhu v roce 2006, upřesnila, že tato výjimka (omezení) z neposkytnutí požadovaných informací se neuplatní, pokud požadovaná informace vznikla za použití veřejných prostředků. Tato však na posuzovanou žádost nedopadá.

[36] Požadovanou informaci by nebylo možné odepřít v případech, kdy povinnost třetích osob předat danou informaci ministerstvu jako povinnému subjektu je stanovena přímo zákonem, nebo v případech, kdy taková povinnost byla třetí osobě uložena na základě zákona (například rozhodnutím správního orgánu). Odpovědi dodavatelů energetických tlakovodních jaderných reaktorů na žádost o informace pro strategické rozhodování o dalším postupu na projektech výstavby nového jaderného zdroje vznikly bez použití veřejných prostředků, není zde stanovena zákonná povinnost pro poskytnutí těchto odpovědí a tyto osoby nesdělily, že s poskytnutím informací souhlasí.

[37] Poptávané zápisy z konzultačních rozhovorů s dodavateli, které se uskutečnily v roce 2017, nebyly pořizovány. Požadované informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím tedy neexistují.

[38] Ministerstvo po provedeném testu proporcionality poskytuje žadatelce, MPO 492645/2021, MIPOX03OHF50, podle § 4 a § 14 odst. 7 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím v souladu s § 4a odst. 2 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím kopii dokumentu *Program V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021* a kopii dokumentu *Záznam z V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021*, která je poskytována bez údajů, které jsou novou informací podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím.

[39] Ministerstvo dospělo k závěru, že zákonné důvody pro ochranu údajů, které nebyly žadatelce poskytnuty, jsou proporcionální z hlediska nezbytného omezení práva žadatelky na přístup k informacím.

V. Závěr

[40] Ministerstvo omezilo žadatelku v přístupu k požadovaným informacím – údajům v kopii dokumentu *Záznam z V. jednání Stálého výboru ze dne 29. 4. 2021* –, neboť se jedná o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí povinného subjektu.

[41] Ministerstvo omezilo žadatelku v přístupu k požadovaným analýzám z faktických důvodů, neboť jimi nedisponuje.

[42] Ministerstvo omezilo žadatelku v přístupu k požadovaným odpovědím dodavatelů energetických tlakovodních jaderných reaktorů, neboť tyto informace vznikly bez použití veřejných prostředků, které byly předány osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá a zároveň k zápisům z konzultačních rozhovorů s dodavateli, neboť tyto informace neexistují.

[43] Ministerstvo dospělo k závěru, že zákonné důvody pro ochranu údajů, které nebyly žadatelce poskytnuty, jsou proporcionální z hlediska nezbytného omezení práva žadatelky na přístup k informacím.

[44] Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem ministerstvo rozhodlo, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k ministrovi průmyslu a obchodu, dle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu – odboru právního, Na Františku 32, 110 15 Praha 1.

elektronicky podepsáno

PaedDr. Slavomír Novotný, Ph.D.
vedoucí oddělení otevřeného úřadu

Rozdělovník

1. Prvopis rozhodnutí bude zaslán žadatelce písemně (do datové schránky)
Transparency International – Česká republika, o. p. s., Sokolovská 260/143, 180 00, Libeň – Praha 8
2. Stejnopis bude založen do správního spisu

